

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH**
Jan Nowak

Warszawa, 14 sierpnia 2023 r.

DS.523.2545.2021.FT.UD.222874

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775), w zw. z art. 7 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1781) oraz art. 6 ust. 1 lit. f, art. 28 ust. 3 i art. 58 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 4.03.2021, str. 35), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana Wojciecha [REDAKTED] zam. w Warszawie przy ul. [REDAKTED] na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez [REDAKTED] spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. z siedzibą w Warszawie przy ul. [REDAKTED] polegające na przetwarzaniu danych osobowych Skarżącego bez podstawy prawnej, w tym na udostępnieniu tych danych Długi.info S.A. z siedzibą w Poznaniu przy ul. Promienistej 62/2 (wcześniej Factory Network S. A. z siedzibą w Poznaniu przy ul. Promienistej 62/2), bez podstawy prawnej oraz ich publikacji na stronie internetowej www.dlugi.info bez podstawy prawnej, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych

odmawia uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana Wojciecha [REDAKTED] zam. w Warszawie przy ul. [REDAKTED] zwanego dalej Skarżącym, na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez [REDAKTED] spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. z siedzibą w Warszawie przy ul. [REDAKTED], zwaną dalej Spółką, polegające na przetwarzaniu danych osobowych Skarżącego bez podstawy prawnej, w tym na udostępnieniu danych Skarżącego Długi.info S.A. z siedzibą w Poznaniu przy ul. Promienistej 62/2 (wcześniej

Factory Network S. A. z siedzibą w Poznaniu przy ul. Promienistej 62/2), zwanej dalej Factory, oraz ich publikacji na stronie internetowej www.dlugi.info bez podstawy prawnej.

W toku prowadzonego postępowania administracyjnego, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwany dalej Prezesem UODO, ustalił następujący stan faktyczny:

1. Skarżący wniósł skargę na przetwarzanie jego danych osobowych bez podstawy prawnej przez Spółkę oraz na bezprawne przekazanie jego danych osobowych Factory, a następnie umieszczenie ich na witrynie www.dlugi.info bez podstawy prawnej. Skarżący wskazał, że otrzymał od Spółki pismo informujące go o istnieniu zadłużenia oraz zamiarze wystawienia tego długu na stronie internetowej www.dlugi.info. Skarżący wskazał, że cyt.: "(...) powyższe roszczenie jest całkowicie bezzasadne mój samochód został sprzedany w maju 2017 roku o czym poinformowałem [REDAKTOWANE] a spółka w dniu 19 lipca 2017 roku wystawiła fakturę za domniemane usługi. Roszczenie to uległo przedawnieniu na zasadzie art 750 kc w związku z art.751par.1 kc Spółka [REDAKTOWANE] została o tym fakcie poinformowana i nie próbowała nawet wystąpić do sądu z pozwem." W związku z powyższym Skarżący wniósł o nakazanie Spółce oraz Factory usunięcia jego danych osobowych. (dowód: skarga z dnia 22 kwietnia 2021 r. oraz pismo z dnia 18 maja 2021 r);
2. Spółka w złożonych wyjaśnieniach wskazała, że pozyskała dane osobowe Skarżącego w związku z zawartą z nim umową świadczenia monitorowania pojazdu z dnia 16 czerwca 2016 r. w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt. 1) i 3) Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. 1997 Nr 133 poz. 883), zwanej dalej ustawą z 1997 r., w zakresie: nazwy firmy, pod którą Skarżący prowadził działalność gospodarczą, NIP firmy, adres firmy, telefon kontaktowy, adres e-mail, imię i nazwisko, podpis reprezentanta Kancelarii. (dowód: wyjaśnienia Spółki z dnia 15 czerwca 2021 r. z załącznikami);
3. Spółka wskazała również, że cyt.: "od 25 maja 2018 roku przetwarza dane Skarżącego w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. f) RODO (...) w zakresie niezbędnym dla dochodzenia należnych roszczeń. Zobowiązany przetwarza następujące dane Skarżącego: Nazwę/firmę Kancelarii; NIP Kancelarii; Miasto, w którym znajduje się siedziba Kancelarii; Kod pocztowy Kancelarii; Ulicę, na której znajduje się siedziba Kancelarii; Wysokość należności Skarżącego wobec Zobowiązanego; Ponadto, Zobowiązany przetwarza i przechowuje dane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO w zw. z art. 72 ust. 2 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowość (Dz. U.1994 Nr 121 poz. 591 ze zm.)." (dowód: wyjaśnienia Spółki z dnia 15 czerwca 2021 r.);
4. Spółka wyjaśniła także, że w dniu 20 listopada 2020 r. powierzyła Factory przetwarzanie danych osobowych Skarżącego na podstawie zawartej między stronami umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych z dnia 1 kwietnia 2020 r., zawartej zgodnie z art. 28 RODO. Spółka wskazała także, że cyt.: "Zobowiązany opublikował dane dotyczące zobowiązań Kancelarii Skarżącego wobec Zobowiązanego na platformie internetowej www.dlugi.info należącej do spółki Factory Network S.A. w dniu 20 listopada 2020 roku o godzinie 14:07:47 w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. f) RODO celem dochodzenia prawnie uzasadnionych roszczeń pieniężnych wynikających z Sekcji 5 Umowy

na zasadach określonych w UIG." Spółka wskazała również, że w dniu 15 czerwca 2021 r. wycofała publikowanie danych Skarżącego na ww. stronie, do czasu zakończenia niniejszego postępowania. (dowód: wyjaśnienia Spółki z dnia 15 czerwca 2021 r. z załącznikami);

5. W złożonych wyjaśnieniach Factory wskazała, że w dniu 1 kwietnia 2020 r. zawarła ze Spółką umowę na korzystanie z Internetowej Giełdy Długów tj. publicznej platformy ogłoszeń zawierających oferty sprzedaży wierzytelności, oraz umowę powierzenia przetwarzania danych osobowych. Factory wskazała również, że w chwili obecnej nie przetwarza danych osobowych Skarżącego wobec braku oferty sprzedaży należności Skarżącego. Wobec powyższego Factory wskazała, że cyt.: "Jeżeli jednak Spółka przetwarzała te dane w przeszłości - to musiały one zostać powierzone do przetwarzania Spółce przez Wierzyciela wskazaną umową z dnia 1 kwietnia 2020 roku celem umożliwienia Spółce realizacji opisanej umowy na korzystanie z IGD w oparciu o art. 28 RODO." (dowód: wyjaśnienia Factory z dnia 21 czerwca 2021 r. z załącznikami).

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes UODO zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 4.03.2021, str. 35), zwane dalej RODO, określa obowiązki administratora danych do których należy przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w tym rozporządzeniu. Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania zwykłych danych osób fizycznych jest art. 6 ust. 1 RODO, zgodnie z którym, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek wskazanych w tym przepisie. Katalog przesłanek wymienionych w art. 6 ust. 1 RODO jest zamknięty. Każda z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. W konsekwencji zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą przetwarzania danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z RODO również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek. Niezależnie od zgody osoby, której dane dotyczą (art. 6 ust. 1 lit. a RODO) przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne między innymi wtedy, gdy jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze (art. 6 ust. 1 lit. c RODO) oraz gdy jest to niezbędne do celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora lub przez stronę trzecią, z wyjątkiem sytuacji, w których nadrzędny charakter wobec tych interesów mają interesy lub podstawowe prawa i wolności osoby, której dane dotyczą, wymagające ochrony danych

osobowych, w szczególności gdy osoba, której dane dotyczą, jest dzieckiem (art. 6 ust. 1 lit. f RODO).

Zgodnie z motywem 47 RODO podstawą prawną przetwarzania mogą być prawnie uzasadnione interesy administratora, w tym administratora, któremu mogą zostać ujawnione dane osobowe, lub strony trzeciej, o ile w świetle rozsądnych oczekiwań osób, których dane dotyczą, opartych na ich powiązaniach z administratorem nadrzędne nie są interesy lub podstawowe prawa i wolności osoby, której dane dotyczą. Należy uznać, że dochodzenie przez podmiot roszczeń finansowych jest prawnie uzasadnionym interesem i w tym sensie nadrzędnym nad prawami i wolnościami osoby, której dane dotyczą, bowiem dochodzenie roszczeń nie stanowi nieproporcjonalnego ograniczenia tych praw i wolności.

Podkreślić należy, że z obowiązkami administratora danych skorelowane są, wynikające z RODO, uprawnienia przysługujące osobie, której dane dotyczą. Zgodnie z art. 17 ust. 1 RODO osoba, której dane dotyczą, ma prawo żądania od administratora niezwłocznego usunięcia dotyczących jej danych osobowych, a administrator ma obowiązek bez zbędnej zwłoki usunąć dane osobowe, jeżeli zachodzi jedna z następujących okoliczności: a) dane osobowe nie są już niezbędne do celów, w których zostały zebrane lub w inny sposób przetwarzane; b) osoba, której dane dotyczą, cofnęła zgodę, na której opiera się przetwarzanie zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. a) lub art. 9 ust. 2 lit. a), i nie ma innej podstawy prawnej przetwarzania; c) osoba, której dane dotyczą, wnosi sprzeciw na mocy art. 21 ust. 1 wobec przetwarzania i nie występują nadrzędne prawnie uzasadnione podstawy przetwarzania lub osoba, której dane dotyczą, wnosi sprzeciw na mocy art. 21 ust. 2 wobec przetwarzania; d) dane osobowe były przetwarzane niezgodnie z prawem; e) dane osobowe muszą zostać usunięte w celu wywiązania się z obowiązku prawnego przewidzianego w prawie Unii lub prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator; f) dane osobowe zostały zebrane w związku z oferowaniem usług społeczeństwa informacyjnego, o których mowa w art. 8 ust. 1. Zgodnie z ust. 2 jeżeli administrator upublicznił dane osobowe, a na mocy ust. 1 ma obowiązek usunąć te dane osobowe, to - biorąc pod uwagę dostępną technologię i koszt realizacji - podejmuje rozsądne działania, w tym środki techniczne, by poinformować administratorów przetwarzających te dane osobowe, że osoba, której dane dotyczą, żąda, by administratorzy ci usunęli wszelkie łącza do tych danych, kopie tych danych osobowych lub ich replikacje. Wskazać jednak należy, że zgodnie z art. 17 ust. 3 RODO powyższe przepisy nie mają zastosowania w zakresie w jakim przetwarzanie jest niezbędne: a) do korzystania z prawa do wolności wypowiedzi i informacji; b) do wywiązania się z prawnego obowiązku wymagającego przetwarzania na mocy prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, któremu podlega administrator, lub do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi; c) z uwagi na względy interesu publicznego w dziedzinie zdrowia publicznego zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. h) oraz i) i art. 9 ust. 3; d) do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych zgodnie z art. 89 ust. 1, o ile prawdopodobne jest, że prawo, o którym mowa w ust. 1, uniemożliwi lub poważnie utrudni realizację celów takiego przetwarzania; lub e) do ustalenia, dochodzenia lub obrony roszczeń.

Z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynika, że Spółka pozyskała dane osobowe Skarżącego w związku z zawartą z nim w dniu 16 czerwca 2016 r. umową świadczenia monitorowania pojazdu i stała się administratorem jego danych w tym zakresie na podstawie art. 23 ust. 1 pkt. 3 ustawy z 1997 r. Następnie w związku z rozliczeniem tej umowy, Spółka podjęła czynności w celu dochodzenia od Skarżącego przysługującej jej należności, wynikające z faktury nr F/001028/17, przetwarzając dane Skarżącego w celu dochodzenia roszczeń i prowadzenia działań windykacyjnych wobec niego. Proces przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Spółkę w związku z przysługującą jej wierzytelnością, której spłaty domaga się ona od Skarżącego niezbędny jest do celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora, następuje zatem w oparciu o przesłankę legalizującą określoną w art. 6 ust. 1 lit. f RODO.

Podkreślić przy powyższym należy, że przetwarzanie danych osobowych Skarżącego w ww. celu, nie może być postrzegane jako naruszające jego prawa i wolności. W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych przetwarzanie danych osobowych dłużnika w celu dochodzenia od niego zaspokojenia roszczeń stanowi prawnie usprawiedliwiony cel oraz nie narusza jego praw i wolności. W pojęciu dochodzenia roszczeń natomiast, mieszczą się zarówno sądowe, jak i pozasądowe działania zmierzające do zaspokojenia wierzytelności przez wierzyciela, mieszczące się w granicach obowiązujących przepisów (tak również: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 10 listopada 2015 r. sygn. akt I OSK 1210/14). Podzielając powyższe rozważania wskazać ponadto należy, że obowiązujące przepisy prawa nie określają katalogu, który przewidywałby możliwe sposoby postępowań służące dochodzeniu roszczeń.

Nie budzi także zastrzeżeń pod kątem legalności umieszczenie wpisu dotyczącego wierzytelności Skarżącego na stronie internetowej www.dlugi.info w ramach Internetowej Giełdy Długów, której właścicielem jest Factory. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że udostępnienie to odbyło się na podstawie zawartej między Spółką i Factory umowy na korzystanie z Internetowej Giełdy Długów z dnia 1 kwietnia 2020 r. oraz zawartej między stronami umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych. Na podstawie ww. umowy Factory przetwarzała dane osobowe Skarżącego w imieniu Funduszu, jako administratora tych danych. Wskazać należy, że zgodnie z art. 28 ust. 3 RODO, przetwarzanie danych osobowych przez podmiot przetwarzający odbywa się na podstawie umowy lub innego instrumentu prawnego, które podlegają prawu Unii lub prawu państwa członkowskiego i wiążą podmiot przetwarzający i administratora, określają przedmiot i czas trwania przetwarzania, charakter i cel przetwarzania, rodzaj danych osobowych oraz kategorie osób, których dane dotyczą, obowiązki i prawa administratora. Spółka i Factory jako strony umowy powierzenia przetwarzania danych z dnia 1 kwietnia 2020 r. ustaliły, że powierzenie przetwarzania następuje w celu realizacji umowy na korzystanie z Internetowej Giełdy Długów zawartej w tym samym dniu, której przedmiotem jest udostępnienie do korzystania platformy dlugi.info. Portal ten stanowi platformę ogłoszeń zawierającą oferty sprzedaży wierzytelności. W umowie powierzenia przetwarzania strony zgodnie ustaliły, że Factory uprawniona jest m. in. do rozpowszechniania lub innego rodzaju udostępniania danych osobowych pozyskanych w ramach umowy. Tym samym Spółka była upoważniona do powierzenia danych osobowych Skarżącego na rzecz Factory w trybie przewidzianym w art. 28 ust. 3 RODO,

zaś podmiot ten przetwarzał je działając w imieniu administratora, co nie wymagało uzyskania uprzedniej zgody Skarżącego.

Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, w ustalonym stanie faktycznym i prawnym sprawy ujawnienie danych osobowych Skarżącego na stronie internetowej giełdy wierzytelności: [dlugi.info.](http://dlugi.info), nie może być oceniane jako naruszające jego prawa i wolności. Skarżący jako dłużnik musi liczyć się bowiem z tym, że popadając w zwłokę w spełnieniu zobowiązania jego prawo do prywatności może zostać ograniczone ze względu na dochodzenie przez wierzyciela należnych mu kwot. W przeciwnym przypadku mogłoby dojść do sytuacji, w której dłużnik, powołując się na prawo do ochrony danych osobowych (prawo do prywatności), skutecznie uchyliłby się od spoczywającego na nim obowiązku spełnienia świadczenia i w konsekwencji ograniczyłby (wyłączył) prawo wierzyciela do uzyskania należnej mu zapłaty. Powołanie się na prawo do ochrony danych osobowych musiałyby też ograniczać - wyżej wskazane - przewidziane szczególnymi przepisami prawo do zbycia wierzytelności i podejmowania dalszych działań w sprawie ich odzyskania. Analizując zatem kwestię udostępnienia danych osobowych Skarżącego na stronie internetowej giełdy wierzytelności: [dlugi.info.](http://dlugi.info), wskazać należy, iż znajdowało ono prawne uzasadnienie w ww. art. 6 ust. 1 lit. f RODO. Mając na uwadze ww. przesłankę dotyczącą prawnie uzasadnionego interesu realizowanego przez administratora, podkreślić należy, że w świetle art. 6 ust. 1 lit. f ustawy ma to być interes prawnie usprawiedliwiony, a zatem taki, który znajduje uzasadnienie w przepisach prawa. W przypadku oświadczenia woli zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności bezsporne jest, że wierzytelność tę należy skonkretyzować. Spółka oferując na stronie internetowej na stronie internetowej giełdy wierzytelności: [dlugi.info.](http://dlugi.info) do sprzedaży wierzytelność ujawniła dane osobowe Skarżącego w zakresie niezbędnym do skonkretyzowania wierzytelności w celu jej sprzedaży. Reasumując, w przedmiotowej sprawie udostępnienie danych osobowych Skarżącego w zakresie niezbędnym do osiągnięcia celu, jakim jest sprzedaż wierzytelności przysługującej Spółce wobec Skarżącego stanowiło prawnie uzasadniony cel administratora, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. f RODO i jako takie nie naruszało praw i wolności Skarżącego, ponadto nastąpiło na podstawie zawartych umów powierzenia przetwarzania danych osobowych, co znajduje prawne uzasadnienie w art. 28 ust. 3 RODO. Jak wynika natomiast z wyjaśnień Factory, w chwili obecnej Factory nie przetwarza danych osobowych Skarżącego wobec braku oferty sprzedaży należności Skarżącego.

Wskazać także należy, że przepisy dotyczące ochrony danych osobowych nie mogą być wykorzystywane jako podstawa dla uchylania się przez dłużników od spełnienia zaległych zobowiązań. Powyższe znajduje również potwierdzenie w orzecznictwie administracyjnym. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 listopada 2004 r. (sygn. akt: II SA/Wa 1057/04), stwierdził, iż „(...) zasadą powszechnie akceptowaną, wynikającą nie tylko z przepisów prawa cywilnego, lecz także z norm moralnych, zasad współżycia społecznego oraz dobrych obyczajów jest regulowanie zaciągniętych zobowiązań (zapłata długów). Zasada ta w pełni odnosi się do podmiotów prawa mających status konsumentów. (...) Dłużnik, który nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań, musi liczyć się z konsekwencjami, wynikającymi z przepisów regulujących obrót gospodarczy. Gdyby generalnie uznać każdy wypadek przetwarzania danych osobowych dłużnika (będącego konsumentem) za godzący w jego prawa i wolności,

doszłoby z jednej strony do niczym nieuzasadnionej ochrony osób niewywiązujących się ze swoich zobowiązań, z drugiej natomiast do naruszenia zasady swobody działalności gospodarczej, co z pewnością nie było zamiarem ustawodawcy przy uchwalaniu ustawy o ochronie danych osobowych”.

Podkreślić należy, że w niniejszej sprawie Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych na podstawie zebranego materiału dowodowego dokonał jedynie oceny legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego, natomiast nie badał kwestii wymagalności wierzytelności, ani słuszności i zakresu roszczeń cywilnoprawnych Spółki wobec Skarżącego. Zagadnienie to pozostaje poza kompetencjami Prezesa UODO. Prezes UODO podziela pogląd wyrażony w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 stycznia 2010 r. (sygn. akt II SA/Wa 1069/09), w którym orzekł: „Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie dokonuje oceny umów cywilnoprawnych, nie bada także zasadności roszczeń, ani wymagalności wierzytelności. Nie może także oceniać prawidłowości wykonywania umów, wprowadzania do nich zmian, nie ma prawa kontrolować podstaw ich wypowiedania, czy rozwiązywania. Dotyczy to wszelkich umów cywilnoprawnych, w tym także umów przelewu wierzytelności. Problematyka ta podlega bowiem kognicji sądów powszechnych, ze względu na ich aspekt cywilnoprawny”. Prezes UODO podziela również stanowisko wyrażone w wyroku WSA w Warszawie z dnia 12 kwietnia 2013 r. (sygn. akt II SA/Wa 1425/12), w którym orzekł: „Zawarcie umowy przelewu wierzytelności wywołuje skutki prawne regulowane zarówno przepisami Kodeksu cywilnego, jak i przepisami ustawy o ochronie danych osobowych. Ocena dopuszczalności, skuteczności, czy też ważności umowy przelewu należy do sądów powszechnych, ewentualnie w niektórych jej aspektach, może być również przedmiotem zainteresowania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Jest to aspekt cywilnoprawny tej sprawy, który nie może być przedmiotem zainteresowań organu administracji publicznej”.

W związku z powyższym wskazać należy, że dopóki istnienie dotyczącej Skarżącego wierzytelności nie zostało podważone przez sąd powszechny, wywołuje ona skutki, które podlegają ocenie w świetle ustawy o ochronie danych osobowych. Organ ochrony danych osobowych zgadza się ze stanowiskiem WSA w Warszawie, który w wyroku z dnia 8 stycznia 2010 r. orzekł: „(...) organ nie mógł się wypowiadać w kwestii istnienia, bądź nieistnienia długu, jak i obowiązku jego zwrotu. Dla Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zawarta umowa powinna być czynnością prawną nie podlegającą jego ocenie, wywołującą skutki prawne do czasu, dopóki nie zostanie zakwestionowana w formie i trybie przewidzianym przez prawo. Uznanie skarżącego przez uczestnika postępowania (...) za jego dłużnika nie mogło podlegać jakiegokolwiek kontroli ze strony Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Organ nie mógł badać zasadności roszczeń, zobowiązany był natomiast uwzględnić okoliczność istnienia roszczeń, jako jednego z elementów stanu faktycznego sprawy”. Również Prezes UODO podziela stanowisko WSA w Warszawie wyrażone w wyroku z dnia 6 lipca 2006 r. (sygn. akt II SA/Wa 2226/05), w którym orzekł: „Dopóki ważność umowy nie zostanie podważona we właściwym trybie i formie, umowa stanowi dokument wywołujący określone skutki prawne podlegające także ocenie w świetle ustawy o ochronie danych osobowych”.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącego przedawnienia roszczenia, wskazać należy, że skuteczne podniesienie zarzutu przedawnienia oznacza, że wierzyciel nie może

dochodzić jego przymusowego spełnienia, jednakże roszczenie takie nie przestaje istnieć, przekształca się w zobowiązanie naturalne. Prezes UODO podziela wyrażone w doktrynie poglądy: „Skutek przedawnienia przewidziany w art. 117 § 2 polega na tym, że po upływie terminu przedawnienia roszczenie istnieje nadal, ale przekształca się w zobowiązanie niezupełne (naturalne), co oznacza brak możliwości jego przymusowej realizacji. W razie dochodzenia przedawnionego roszczenia przed organem państwa zobowiązany może podnieść zarzut przedawnienia, co skutkuje odmową udzielenia uprawnionemu ochrony.” N. Rycko [w:] *Kodeks cywilny. Komentarz. Tom I. Część ogólna, cz. 2 (art. 56–125)*, red. J. Gudowski, Warszawa 2021, art. 117. „W orzecznictwie wskazano, że roszczenie przedawnione może być przeniesione na inny podmiot na podstawie przelewu (wyrok SA w Warszawie z 13.09.2012 r., I ACa 120/12, LEX nr 1281086). Może też być ustalone w wyroku sądowym. W szczególności sam upływ terminu przedawnienia nie skutkuje utratą interesu prawnego w żądaniu ustalenia (wyrok SN z 5.02.2009 r., I CSK 332/08, LEX nr 500176). Nie ma przeszkód, aby zobowiązany spełnił dobrowolnie świadczenie czyniące zadość przedawnionemu roszczeniu. Świadczenie to nie jest nienależne i nie można żądać jego zwrotu (art. 411 pkt 3 k.c.)” N. Rycko [w:] *Kodeks cywilny. Komentarz. Tom I. Część ogólna, cz. 2 (art. 56–125)*, red. J. Gudowski, Warszawa 2021, art. 117.

Odnosząc się natomiast do wskazywanego przez Spółkę obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, obligującego Spółkę do przetwarzania danych osobowych Skarżącego, wynikającego z art. 72 ust. 2 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r., poz. 120 t.j. ze zm.), zwanej dalej ustawą o rachunkowości należy wskazać, że wskazany przepis ww. ustawy stanowi, że jeżeli system ochrony zbiorów danych rachunkowości, utrwalonych na informatycznych nośnikach danych, nie spełnia wymagań określonych w art. 71 ust. 2, zapisy te powinny być wydrukowane w terminach przewidzianych w art. 13 ust. 6. W ocenie Prezesa UODO powyższy przepis nie stanowi samoistnej przesłanki uzasadniającej przetwarzanie danych osobowych Skarżącego.

Podkreślić jednakże należy, że niezależnie od błędnie w ocenie organu wskazanego przez Spółkę art. 72 ust. 2 ustawy o rachunkowości, okres przechowywania dowodów księgowych dotyczących środków trwałych w budowie, pożyczek, kredytów oraz umów handlowych, roszczeń dochodzonych w postępowaniu cywilnym lub objętych postępowaniem karnym albo podatkowym, reguluje art. 74 ust. 2 pkt 4 tej ustawy stanowiąc, że wynosi on 5 lat od początku roku następującego po roku obrotowym, w którym operacje, transakcje i postępowanie zostały ostatecznie zakończone, spłacone, rozliczone lub przedawnione. Z uwagi zatem na okoliczność, że na dzień składania przez Spółkę wyjaśnień z 15 czerwca 2021 r. umowa handlowa ze Skarżącym nie była rozliczona z uwagi na nieopłaconą fakturę, z której wynikała wierzytelność dochodzona przez Spółkę, należy uznać, że ww. okres jeszcze nie upłynął, wobec czego na Spółce ciąży obowiązek prawny przechowywania dowodów księgowych dotyczących ww. umowy, obejmujących dane osobowe Skarżącego. Powyższy proces znajduje zatem uzasadnienie w art. 6 ust. 1 lit. c RODO. Postępowanie administracyjne prowadzone przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych służy kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych i w każdym przypadku służy zbadaniu zasadności skierowania pod adresem określonego podmiotu nakazu, odpowiadającego

dyspozycji art. 58 ust. 2 RODO służącego przywróceniu stanu zgodnego z prawem, w procesie przetwarzania danych. W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w niniejszej sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia, iż dane osobowe Skarżącego zostały pozyskane i przetwarzane są w sposób niezgodny z przepisami RODO. Spółka wykazała zaistnienie co do procesu przetwarzania danych osobowych Skarżącego przesłanki legalizującej ten proces, wynikającej z art. 6 ust. 1 lit. f RODO, natomiast przetwarzanie tych danych przez Factory znajdowało podstawę legalizującą w art. 28 ust. 3 RODO. Ponadto na Spółce ciąży opisany wyżej obowiązek prawny przechowywania dowodów księgowych, zawierających dane osobowe Skarżącego w związku z zawartą z nim umową handlową, zaś proces przetwarzania danych osobowych Skarżącego w tym celu znajduje uzasadnienie w art. 6 ust. 1 lit. c RODO. Wobec powyższego brak jest obecnie podstaw do nakazania usunięcia danych osobowych Skarżącego, zaś przepisy art. 17 ust. 1 i 2 RODO nie znajdują zastosowania, z uwagi na zaistnienie przesłanek określonych w art. 17 ust. 3 lit. b i e RODO.

W tym stanie faktycznym i prawnym, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

z up. PREZESA URZĘDU
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH
Z CAŁYMI DZIAŁAMI I DEPARTAMENTAMI

Anna Jakubowska
Anna Jakubowska

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1781) w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 oraz art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia jej stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych (adres: Urząd Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa). Wpis od skargi wynosi 200 złotych. Strona ma prawo ubiegania się o zwolnienie od kosztów sądowych lub prawo pomocy.